

ALLAH'IN SEVDİĞİ KİMSELER*

Es-selâmu aleyküm ve rahmetu'llâhi ve berekâtühû!..

Aziz ve sevgili Ak Radyo ve Ak Televizyon seyirci ve dinleyicileri! Allah hepinizden râzı olsun... Bu yayınların tahakkukuna emeği geçmiş olanlardan da râzı olsun...

Size bu cuma sabahı, Peygamber-i Zîşânımız SAS'in mübarek Medine-i Münevvere'sinden hitab ediyorum. Dışarısı tabii, mutad olduğu üzere pırıl pırıl güneşli, masmavi bir gökyüzü, çok güzel bir hava var. Sıcak bir hava var...

Hac çok muhteşem bir ibadet! Yâni, anlatmakla tarif edilemeyecek kadar güzel ve muhteşem. İnşâallah sevgili seyirci ve dinleyicilerimiz de nasib olur, gelirler, müşahede ederler buradaki güzellikleri, muhteşem manzaraları...

Çeşitçeşit milletlerden müslümankardeşlerimiz, toplu vaziyette dünyanın en büyük camilerinde ibadet ediyorlar. Mescid-i Harâm ve Peygamber Efendimiz'in mescidi istiab haddi bakımından dünyanın en büyük camileri... Yanı başınızda bakıyorsunuz Orta Asya'dan, Doğu Türkistan'dan gelmiş, çizmeli, mübarek, böyle saf, temiz Türkler... Bakıyorsunuz Afrika'dan, Nijerya'dan kardeşler... Bakıyorsunuz Endonezya'dan zarif, ince müslüman insanlar... Tabii çok tatlı bir manzara...

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

Bu arada tabii meraklı bir şey olduğu için, beni çok heyecanlandırdığı için size de nakletmek istiyorum: Hacca gelmeden önce Danimarka’da, Kopenhag’da Çin’den gelen bir kişi beni ziyaret etmişti. Ben camide vaaz verdikten sonra gelmiş, “İşte sizinle görüşmek istiyorum!” diye ziyaret etmişti, sağ olsun. O müjdeledi, çok çok memnun oldum.

Kendileri Çin’de bulunuyorlarmış birkaç seneden beri. “—Çin’de, iki yüz milyon Çin kökenli müslüman var!” dedi. Yâni yanlış duymadınız, tekrar ediyorum: İki yüz milyon!..

Dünyadaki en büyük müslüman ülke, biliyorsunuz Endonezya... Endonezya’nın müslümanların sayısı kadar, belki onlardan fazla, Çin kökenli müslüman. Yâni Doğu Türkistanlı, Türk kökenliler filân değil ama Çin kökenli müslüman var...

El-hamdü lillâh, İslâm beğeniliyor ve İslâm’a girenlerin sayısı günden güne artıyor. Bir sene önce, okuldaki yoklamada ismi John olan bir öğrenci, ertesi sene öğretmen yoklamayı yaparken, “John burada mı?” diye sorduğu zaman; “Hayır efendim, benim ismim artık John değil, benim ismim Ahmed!” diye kalkıyor, Afrika’da müslüman olduğunu beyan ediyor.

Dünya İslâm’a doğru gidiyor. Tabii bu arada da müslüman olmayanların telaşları var, muazzam bir telaş içindeler. İşte bu son Malta toplantısı da, “*Gelişen İslâm Karşısında Alınacak Tedbirler*” diye Avrupalıların yaptığı toplantı. Hani Dışişleri Bakanımızın katılmadığı toplantı...

Tabii, Kur'an-ı Kerim'de Allah-u Teâlâ Hazretleri vaad buyurmuş, o vaad tahakkuk ediyor. Yâni:

يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ

وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ

(الصّف: ٦١)

(Yürîdûne liyutfiù nûra'llâhi bi-efvâhihim)
“Onlar ağızlarıyla Allah'ın nurunu söndürmek istiyorlar. (Va'llâhu mütimmü nûrihî velev kerihel-kâfirûn) Hâlbuki Allah nurunu tamamlayacaktır; kâfirler, müşrikler hoşlanmasalar, istemeseler bile...” (Saff, 61/8) diye vaadi var, müjdesi var.

Müşrikler istemese, kâfirler tepinse, çırpınsa, yine İslâm yayılıyor. Sırplar ayağa kalksa, Boşnakları kesmeye kalksa; “Yâ nedir bu böyle, İslâm her tarafa yayılıyor, Sırplar müslüman oluyor?” diye ne kadar telaş etseler, yine İslâm yayılıyor. Yunanlılar ne kadar zulüm yapsalar Batı Trakya'da, Ermeniler ne kadar uğraşsalar doğumuzda; İslâm yayılıyor ve yayılacak...

Allah-u Teâlâ Hazretleri bizi sevdiği kullarından eylesin... Sevdiği yollarda yürütsün... Sevdiği kul olarak huzuruna varmayı nasib eylesin, sevgili seyirciler ve dinleyiciler!..

a. Allah'ın Hoşnud Olduğu Üç Kimse

Şimdi size, bugün Ebû Saîd el-Hudrî RA'dan rivâyet edilmiş olan, bir ilginç hadis-i şerifi okumakla başlıyorum.

İlginçliği içindeki kelimelerden kaynaklanıyor. Peygamber SAS Efendimiz buyuruyor ki:¹

يَضْحَكُ اللَّهُ إِلَى ثَلَاثَةِ الْقَوْمِ إِذَا صَفُّوا فِي

الصَّلَاةِ وَإِلَى الرَّجُلِ يُقَاتِلُ وَرَاءَ أَصْحَابِهِ

وَإِلَى الرَّجُلِ يَقُومُ فِي سَوَادِ اللَّيْلِ

(ش.وابن جرير عن أبي سعيد)

RE. 511/6 (*Yadhakü'llàhu ilâ selâsetin*) “Üç grup insana Allah güler.” Tabii, bu Allah’ın gülmesi meselesini biraz sonra izah edeceğim inşâallah. Onun için bu hadis-i şerifi seçtim ama, biraz da tabii bizim bugünkü durumlarımızla, konularımızla ilgili. Hadis-i şerifi okuyalım önce:

(*Yedhakü'llàhu ilâ selâseh: El-kavmu izâ saffû fi's-salâh, ve ile'r-racüli yukâtilû verâe ashâbih, ve ile'r-racüli yekûmu fî sevabi'l-leyl.*) (*Yedhaku'llàhu ilâ selâseti'l-kavm*) de olabilir, (*ilâ selâsetin el-kavmu izâ saffû fi's-salâh*) diye de olabilir. Allahu a'lem.

¹ Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.III, s.80, no:11778; Ebû Ya'lâ, *Müsned*, c.II, s.285, no:1004; İbn-i Ebî Şeybe, *Musannef*, c.1, s.309, no:3538; Abd ibn-i Humejd, *Müsned*, c.I, s.285, no:911; İbn-i Ebi'd-Dünyâ, *Teheccüd ve Kıyâmü'l-Leyl*, c.I, s.400, no:355; İbn-i Ebî Asım, *Cihâd*, c.I, s.395; İbn-i Ebî Asım, *es-Sünneh*, c.II, s.77, no:455; Begavî, *Şerhü's-Sünneh*, c.II, s.154; Ebû Saîd el-Hudrî RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.XV, s.852, no:43390; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XXIV, s.142, no:26827.

Şimdi izahını yapmaya başlayalım bu ilginç hadis-i şerifin: (*Yedhakü'llâhu ilâ selâseh*)
“Allah-u Teâlâ Hazretleri üç grup

insana, üç cins kişiye, üç işi yapan kimselere güler.” Tabii Allah-u Teâlâ Hazretleri,

لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ

(الشورى: ١١)

(*Leyse kemislihî şey'ün*) “Kendisi gibi hiçbir varlığın olmadığı ve yaptığı işler hiç bir varlıkla benzetme yapılamayacak bir varlık, asıl varlık Allah-u Teâlâ Hazretleri.” (Şûrâ, 42/11) Onu şuna benziyor diye tarif edemeyiz. Çünkü ona benzeyen bir şey de yok, bir de yasak.

فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ

(النحل: ٧٤)

(*Felâ tadribû li'llâhi'l-emsâl*) (Nahl, 16/74) Allah için böyle mesel vurmak da, misâl getirmek de doğru değil. Çünkü kul, bilmediği şeyi benzetirken yanlış yapabilir.

Ama Peygamber SAS Efendimiz, Allah-u Teâlâ Hazretleri'ni, etrafındaki mübarek, samîmî, ihlâslı, hâlis, muhlis müslümanlara anlatmak gerektiği zaman böyle ilginç kelimeler kullanarak anlatırdı. “Üç kimseye Allah güler.” Yâni, insanlar hani bir şeyi çok beğendikleri zaman gülerler ya, seyrettikleri bir şeyi çok beğendikleri zaman gülerler memnuniyetinden... Yâni râzı olduğuna alâmet oluyor bu.

Başka hadis-i şeriflerde Peygamber Efendimiz ne buyurmuş meselâ: “Allah-u Teâlâ Hazretleri kulundan hayâ eder.” Yâni utanır. Allah Allah... Yâni, nasıl olur filan diye tabii garibine gidiyor insanın. “Kul elini kaldırıp, ‘Yâ Rabbî!..’ diye yalvarınca, Allah ona nazar etmez, yâni bakmaz.” Allah Allah... Allah’ın bakışı nasıl?..

“Yâ Rabbî!..’ diye devam edince yine nazar etmez. ‘Yâ Rabbî!..’ diye üçüncü defa, yâni ısrarla tekrar tekrar böyle ‘Aman yâ Rabbî!..’ dediği zaman, Allah-u Teâlâ Hazretleri:²

‘—Ey meleklerim şahit olun, ben bu kulumdan utandım, ben bu kulumu affediyorum! O, benden başka Rabbi olmadığını bildi, bana elini kaldırıyor, gözlerinden yaşlar akıtarak benden affını, mağfiretini istiyor. Şahit olun onu affettim.’ der.” diye anlatıyor.

² Ebû Dâvud, *Sünen*, c.I, s.468, no:1488; Tirmizî, *Sünen*, c.V, s.556, no:3556; İbn-i Mâce, *Sünen*, c.II, s.1271, no:3865; İbn-i Hibbân, *Sahîh*, c.III, s.160, no:876; Hâkim, *Müstedrek*, c.I, s.675, no:1831; Abdü’r-Rezzâk, *Musannef*, c.X, s.443, no:19648; Beyhakî, *Sünenü’l-Kübrâ*, c.II, s.211, no:2965; *Müsnedü’ş-Şihâb*, c.II, s.165, no:1111; İbn-i Adiy, *Kâmil fi’d-Duafâ*, c.II, s.138, no:337; Hatîb-i Bağdâdî, *Târih-i Bağdad*, c.III, s.235, no:1311; İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimâşk*, c.LVIII, s.465, no:7486; Selmân-ı Fârisî RA’dan.

Taberânî, *Mu’cemü’l-Kebîr*, c.XII, s.423, no:13557, Abdullah ibn-i Ömer RA’dan;

Taberânî, *Mu’cemü’l-Evsat*, c.V, s.31, no:4591; Ebû Ya’lâ, *Müsned*, c.III, s.391, no:1867, Câbir ibn-i Abdullah RA’dan.

Ebû Ya’lâ, *Müsned*, c.VII, s.142, no:4108; Abdü’r-Rezzâk, *Musannef*, c.II, s.251, no:3250; İbn-i Adiy, *Kâmil fi’d-Duafâ*, c.IV, s.61, no:912; Enes ibn-i Mâlik RA’dan.

Kenzü’l-Ummâl, c.II, s.64, no:3128, 3166, 3167, 3266-3268; *Câmiu’l-Ehâdîs*, c.IX, s.16, no:7811-7814; RE. 87/13.

Sonra meselâ: Allah'ın bir insanın müslüman olmasından çok memnun olduğunu, doğru yola gelmesinden, hakkı bulmasından, hidayete ermesinden çok memnun olduğunu beyan ederken benzetme yapıyor. Yâni meselâ yolunu kaybetmiş bir insan, birden bir meskun yere rastlayınca nasıl sevinir; veya çocuğu olmayan bir insan, yıllardır beklemiş, çocuğu olmamış, birden bir müjde geliyor, işte “Çocuğun olacak, hanım bebek bekliyor.” filân deyince nasıl sevinir... Böyle benzetmeler yapıyor Peygamber Efendimiz kullar daha iyi anlasınlar, kendi hayatlarından durumu kıyas etsinler diye.

“Allah üç cins insana, üç grup insana güler” yâni memnun olur, onların yaptığı iş güzel iştir, Allah'ın hoşuna giden iştir, Allah onlardan râzı olur demek.

(*El-kavmu izâ saffû fi's-salâh*) “İnsanlar namaz için saf bağladıkları zaman, sıra sıra dizildikleri zaman, cetvel gibi muntazam bir şekilde dîvân-ı ilâhîye durdukları zaman Allah güler, yâni râzı olur, memnun olur, sevinir, sever böyle kullarını.” Demek ki namaz kılmaya, cemaatle namaz kılmaya, topluluk halinde namaz kılmaya, saf saf camilerde dizilip namaz kılmaya gayret edeceğiz. Allah'ın sevdiği bir manzara...

(*Ve ile'r-racüli yukatilû verâe ashabihi*) “Ve arkadaşlarının ötesinde çarpışan mücahid adama Allah güler, yâni memnun olur.” (*Verâe ashabihi*) Yâni öbür çarpışan arkadaşlarının ötesinde, yâni onlardan daha ileri gitmiş,

baktığın zaman daha da önlerde görülüyor, daha da ötelerde görünüyor. Cesur yâni ölümden korkmuyor, Allah yolunda cihad etmekten çekinmiyor. Sell-i seyf eylemiş... Sell-i seyf eylemek, yâni kılıcını sıyırmak, “Yâ Allah!” diye cihada kalkışmak. Ve çarpışıyor, sırayı filan da unutmuş, arkadaşlarının yanından da ileriye doğru gitmiş, püskürtmüş yâni düşmanı. Allah bunu da sever, yâni gülerek bakar ona ve sever demek. Demek ki Allah yolunda cihad etmek de çok kıymetli.

(*Ve ile'r-racülü yekümü fî sevabi'l-leyl*) “Ve geceleyin namaza kalkmış olan kula da gülerek bakar.”

Kul kalkmış, uykulu uykulu... Üç derecesi var bunun. Peygamber SAS Efendimiz hadis-i şerifinde bildiriyor, buyuruyor ki: ³

³ Buhârî, *Sahîh*, c.I, s.383, no:1091; Müslim, *Sahîh*, c.I, s.538, no:776; Ebû Dâvud, *Sünen*, c.II, s.32, no:1306; Nesêî, *Sünen*, c.III, s.203, no:1607; İbn-i Mâce, *Sünen*, c.I, s.421, no:1329; İmam Mâlik, *Muvatta'* (Rivâyet-i Yahyâ), c.I, s.176, no:424; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.II, s.243, no:7306; İbn-i Hibbân, *Sahîh*, c.VI, s.293, no:2553; Beyhakî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.II, s.501, no:4418; Beyhakî, *Sünenü's-Suğrâ*, c.I, s.472, no:827; Ebû Ya'lâ, *Müsned*, c.XI, s.166, no:6278; Taberânî, *Müsnedü's-Şâmiyyîn*, c.IV, s.290, no:3328; Deylemî, *Müsnedü'l-Firdevs*, c.V, s.515, no:8934; Begavî, *Şerhü's-Sünneh*, c.II, s.146; İbn-i Huzeyme, *Sahîh*, c.II, s.174, no:1131; Ebû Avâne, *Müsned*, c.II, s.34, no:2215, 12217; Bezzâr, *Müsned*, c.II, s.388, no:7821; Hamîdî, *Müsned*, c.II, s.426, no:960; er-Rebi', *Müsned*, c.I, s.63, no:130; Tahavî, *Müşkilü'l-Âsâr*, c.I, s.356, no:299; Ebû Hüreyre RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.VII, s.780, no:21378; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XXIV, s.162, no:26874.

يَعْقُدُ الشَّيْطَانُ عَلَى قَافِيَةِ رَأْسِ أَحَدِكُمْ إِذَا هُوَ نَامَ
ثَلَاثَ عُقَدٍ يَضْرِبُ مَكَانَ كُلِّ عُقْدَةٍ عَلَيْكَ لَيْلٌ
طَوِيلٌ فَارْقُدْ فَإِنْ اسْتَيْقَظَ فَذَكَرَ اللَّهَ انْحَلَّتْ
عُقْدَةٌ فَإِنْ تَوَضَّأَ انْحَلَّتْ عُقْدَةٌ فَإِنْ صَلَّى انْحَلَّتْ
عُقْدُهُ كُلُّهَا فَأَصْبَحَ نَشِيطًا طَيِّبَ النَّفْسِ وَإِلَّا
أَصْبَحَ خَبِيثَ النَّفْسِ كَسْلَانَ

(مالك، حم . خ . م . د . ن . ه . حب . عن أبي هريرة)

RE. 512/7 (*Ya'kıdu's-şeytânü alâ kâfiyeti re'si ehadiküm izâ hüve nâme selâse ukadin*) “Sizden biri uyuduğu zaman, şeytan onun kafasının arkasına ense tarafına üç tane düğüm atar. (*Yadribü mekâne külli ukdetin*) Her düğümün de üstüne vurur.”

Yâni, gözünüzün önüne getirin! Böyle bir seyahat için, ev nakli için eşyalar toplanmış, sarılmış, iple bağlanıyor, sıkı sıkı düğümleniyor. Bir de düğümün üstüne böyle pat pat vuruluyor, tam iyice sağlam düğüm olsun diye.

“Şeytan üç düğüm atar ve eliyle de düğümün üstüne pat pat vurur. Ondan sonra, (*Aleyke leylün tavîlün fe'rkud*) ‘Senin gecen uzun bir gece olsun, derin derin uyu bakalım!’ der.” Yâni, “Kul gâfil ve şuarsuz bir şekilde, habersiz bir şekilde fosur fosur uyunun diye, şeytan üç tane düğüm atar.” diyor.

Bir başka hadis-i şerife geçtik tabii şimdi, söz sözü açtığı için.

(*Feini'steykaza fezekera'llàhe, inhallet ukdetün*) “Eğer o kimse uyanır da Allah'ı zikrederse, düğümün bir tanesi çözülür.” Yâni bir uyandı, “*Sübhâna'llâh, El-hamdü lillâh, Lâ ilâhe illa'llâh, Allah, Allah...*” vs. Hangi zikri söylüyorsa... Gece uykudan bir ara bir kalktı, uyandı; böyle zikrettiği zaman, bir düğüm çözülür.

(*Fein tevaddaa, inhallet ukdetün*) “Ondan sonra kalkıp gidip abdest alırsa, bir düğüm daha çözülür. (*Fein sallâ, inhallet ukaduhû küllehâ*) Eğer namaz kılırsa, bütün düğümleri çözülmüş olur. (*Feasbaha neşîtan tayyibe'n-nefsi*) Neşeli bir şekilde, gönlü hoş bir halde, huzurlu bir şekilde sabahlar.”

(*Ve illâ*) “Aksi halde, şeytanın attığı düğümler bağlı olarak kalırsa, (*asbaha habîse'n-nefsi keshân.*) pis ve berbat bir gönülle, tembel ve uyuşuk olarak sabaha çıkar.”

Demek ki şeytan, insanoğlu ibadete kalkmasını, geceleyin gafilce uyusun, sevaplar kazanmasını diye gece yatarken tedbir alıyor. Tabii geceleyin onu yenip, alt edip, uyku arzusuna galebe çalıp da uyanan, sevabı kazanıyor:

رَكَعَتَانِ مِنَ اللَّيْلِ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا

(*Rek'atâni mine'l-leyli*) Gecenin içinde yapılan iki rekâtlık ibadet, iki rekât namaz, (*hayrun mine'd-dünyâ ve mâ fîhâ*) dünyadan ve dünyanın içindeki her şeyden daha hayırlıdır.”

Aziz ve sevgili dinleyiciler, bunun sebebi Őu: İnsanlar için aslolan ma'rifetullah'a ermek, yâni Allah-u Teâlâ Hazretleri'ni bilmek, tanımak, yakından tanışmak... Allah-u Teâlâ Hazretleri'ni tanıyınca tabii sevecek, aşık olacak; Yunus Emre gibi olacak, Mevlanâ Hazretleri gibi olacak...

*Aşık oldum ben Allah'ın adına,
Doyamadım lezzetine, tadına...*

dediği gibi ilâhîde, aşık-ı sâdık bir insan olacak. Ma'rifetullah muhabbetullahı celbedecek. Esas olan Allah'ı tanıması kulun; Allah'ı severek, aşık bir kul olarak, ihlâslı bir kul olarak güzel güzel ibadet etmesi. İşte onu sağlayan tedbirlerden birisi, gece kalkıp ibadet etmek... Çünkü kimse yok, gösteriş yok. İnsanın kendi duygularını da aynı hissetmesi mümkün... İnsanın duyguları derinlemesine daha da iyi çalışır geceleyin. Hele biraz uyku uyumuşsa, uyku geçmişse, yorgunluğun bir kısmı geçmişse... Gecenin ilk başında uyudu yarısına kadar veya üçte ikisine kadar, sonra kalktı. Yâni dinlenmiş bir vücutla. Ama geceleyin gene, çıt yok... Belki işte seherlerde kuşlar öter.

*Dađlar ile, taşlar ile,
Çağırayım Mevlâ'm seni;
Seherlerde kuşlar ile,
Çağırayım Mevlâ'm seni!..*

dediği gibi Yunus Emre'nin; kuş cıvıltılarıyla aşk ile, Őevk ile tesbihini alır, Allah der. Böylece gözündeki ve gönlündeki perdeler kalkar, ma'rifetullah'a erer. Allah'ı bilen arif bir kul olur, keramet sahibi olur. O bakımdan, bu gece ibadeti hep teşvik edilmiş.

Hadis-i şerifte demek ki, üç şey teşvik ediliyor. Bir: Namaz teşvik ediliyor. Saf saf durdukları zaman Allah memnun olur, râzı olur, güler... İki: Cihad teşvik ediliyor. Kul cihad için, düşmana saldırıp ilerlediği zaman, Allah-u Teâlâ Hazretleri ona gülerek bakar; yâni memnun olur. Kalırsa gazi olur, ölürse şehid olur. Her ikisi de yüksek mertebe... Bir de gece namazına kalkmak teşvik ediliyor.

b. Şehide Verilen İkramlar

Sırası gelmişken, şehidin mertebelerini de sıralayalım!

Peygamber SAS Efendimiz buyuruyor ki:⁴

يُعْطَى الشَّهِيدُ سِتَّ خِصَالٍ عِنْدَ أَوَّلِ قَطْرَةٍ مِنْ
دَمِهِ يُكْفَرُ عَنْهُ كُلُّ خَطِيئَةٍ وَيُرَى مَقْعَدَهُ مِنَ
الْجَنَّةِ وَيُزَوَّجُ مِنَ الْحُورِ الْعِينِ وَيُؤَمَّنُ مِنَ الْفَزَعِ
الْأَكْبَرِ وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَيُحَلَّى حُلَّةَ الْإِيمَانِ

(حم. وابن سعد عن قيس الجذامي)

RE. 512/4 (*Yu'ta's-şehîdü sitte hısâlin: İnde evveli katretin min demihî*) “Şehid altı ikrama mazhar olur, yaralanıp da ilk damlası vücudundan

⁴ Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.IV, s.200, no:17818; İbn-i Sa'd, *Tabakâtü'l- Kübrâ*, c.VII, s.426; Buhârî, *Târih-i Kebîr*, c.VII, s.143, no:642; Kays el-Cüzâmî RA'dan.

Mecmaü'z-Zevâid, c.V, s.533, no:9517; *Kenzü'l-Ummâl*, c.IV, s.705, no:11152;

Câmiü'l-Ehâdîs, c.XXIV, s.160, no:26868.

yere damladığı zaman... İlk damlayan kanıyla beraber kendisine altı makam, altı mükâfât, altı ikram, ikrâm-ı ilâhî verilir:

1. (*Yükefferu anhu küllü hatîetin*) Dünya hayatındayken, savaş etmeden önce işlemiş olduğu bütün günahları affolunur gene şehidin. Yâni, şehid olan insanın eski günahları sıyrılır, tertemiz bir insan olur. Bu çok önemli... Tabii insanlar zerre kadar hayır işlemişse, karşılığını görecektir; zerre kadar şer işlemişse, cezasını çekecek, ahirette hesaba maruz olacak. Bunların hepsi siliniyor. Çok güzel; bir...
2. (*Ve yerâ mak'adehû mine'l-cenneh*) İkincisi: “Gözünden perdeler kaldırılır, cennetteki ikramları, makamları, mekânları, köşkleri, sarayları gözünün önüne getirilir.” Onun için şehid gülerek gider. Bir gül bahçesine girercesine şehid olur. Ne kadar güzel.
3. (*Ve yüzevecü mine'l-hûri'l-în*) “Ve gayet güzel gözlü, iri, akı ak, karası kara, şâhâne gözlü hurilerle evlendirilir, nikâhlandırılır.”
4. Sonra, (*Ve yü'menü mine'l-fezai'l-ekber*) “Mahşer gününde insanlar korkudan tir tir titrerken, herkes büyük bir korkuya, muazzam bir heyecana, dehşete kapılacağı o günde, onlar hiç korkmaz.” Çünkü şehid oldukları için, mükâfatlarının ne olduğunu bildiklerinden, telaş etmezler. Zâten Arş-ı A'lâ'nın gölgesinde gölgelenirler. Böyle insanların arasında izdiham içinde, sıkışıklık içinde de olmazlar.

5. (*Ve min azâbi'l-kabr*) “Kabir azabı da görmezler.” Çünkü insanlar bir de, kıyamet kopuncaya kadar, kabirlerinde kaldıkları müddetçe, kötülükler yapmışlarsa dünyadayken, kabirde onun azabı vardır. O da çok önemli... Yâni, daha ahirette hesabı görülmeden kabirde çatır çatır azab görmek, yanmak, ceza çekmek de önemli. Öyle bir azab da görmez şehidler.

6. (*Ve yuhallâ hullete'l-îmân*) “İman elbisesi kendilerine giydirilir.” Yâni, ahirette çok yüksek imanlılara mahsus üniforma diyelim, muazzam güzellikteki cennet libasları kendisine giydirilir. Yâni belki kanlara bulanmış bir elbise içinde dünyada ama, ahiretteki giyeceği öyle değil. Ahirette iman libasları, üniformaları, güzel cennet hulleleri kendisine giydirilir.” deniliyor.

Tabii bu ve bunun emsali hadis-i şerifler İslâm'da cihadın ne kadar önemli olduğunu gösteriyor. Onun için, dedelerimiz böyle canla, başla, savaşlarda düşmandan kaçmadan, sırt dönmeden, gerilemeden çalışmışlar, savaşmışlar ve tarihimize altın sayfalar yazdırmışlar, büyük zaferler kazanmışlar. Nice diyârlara İslâm'ı götürmüşler, adâleti götürmüşler, hakkâniyeti götürmüşler, hoşgörüyü götürmüşler...

Ben hatırlıyorum, bizim Almanya'daki kardeşlerimizden birisi, Bulgaristan'da bir trafik kazası yapmış, yakalamış polisler... “Dışarıya çıkamazsın, mahkeme olacak. Ya da bir trafik kazasına karışmış kendisi yapmamışsa, bile. Şahit olmuş, kalacaksın filan demişler,

çıkamıyor. Canına minnet... Yâni Bulgaristan'da durdurmuyorlar zaten insanı. Bu tabii, diyelim ki on beş sene önceki bir olay.

Şimdi o kardeşimiz anlatmıştı. Bir ay orada kalmış. Tam da Ramazan'a rastlamış. Hocalığı da var arkadaşımızın. Ramazan'da Bulgaristan'da, o mecburi ikameti esnasında oradaki müslümanlara, Türklere camide imamlık yapmış, vaaz etmiş vs... Çok da memnun olmuşlar:

“—Seni Allah gönderdi!” demişler.

Tabii Allah gönderiyor. Her şeyi yapan, mukadderatı yazan Allah-u Teâlâ Hazretleri... Onlara lütfetmiş, öyle bir hoca göndermiş. Ramazan'da isteseler olmaz. Yâni dilekçe verseler Bulgar hükümetine, “Türkiye'den bize bir hoca gelsin!” deseler, olmaz. Veya bir hoca bulunmaz, gitmez yâni. Öyle bir hoca, bedavadan kendilerine gelmiş.

O arkadaş anlatmıştı, Bulgarlarla görüşmüş orada. Yâni, müslüman değil hristiyan Bulgarlarla görüşmüş, o bir ay kadar orada kaldığı esnada... Hepsi diyorlarmış ki:

“—Ah Osmanlıların devri, ne kadar iyi devirdi. Ne kadar huzurluyduk, ne kadar mutluyduk... Ne kadar edebli, ne kadar düzenli bir yaşam içindeydik...” diye, Osmanlıların devrini böyle sevgiyle, hasretle, takdirle yâd ediyorlarmış.

Bu düşmanın sözü... Yâni biz kendimiz söylesek “Canım tarafgirlik yapıyor. Herkes tabii yoğurdum ekşi demez, kendisini metheder,

kendisini methediyor.” filan derler. Ama bu, bizden olmayan bir insanın sözü... Bu çok önemli! Bunu her yerde duyuyoruz. Ben gezdiğim her yerde bunu duyuyorum. Meselâ yıllar önce, Kur’an yarışması için Libya’ya gitmiştik. Orada bir Lübnan’lı hoca:

“—Ah, siz Türkler, şöylesiniz, böylesiniz!.. Şu kadar iyisiniz, bu kadar iyisiniz...” diye, bir sürü methetti bizi.

Sonra bir vesîleyle yine, bir uluslararası toplantı münasebetiyle İran’dayken, Pakistan’dan birileriyle tanıştık. O dedi ki:

“—Benim dedem Osmanlıların aşığıydı. Onlar için kasideler yazmıştı. İşte kasidesinden beyitler.” filan diye bize şiirler okudu. “Onlar evliyadır, onlar mübarek insanlardır, onlar Allah’ın kıymetli, has kullarıdır...” diye, çok böyle sevgiyle anlattı.

Hasılı, dedelerimiz bu güzel sıfatları nereden kazandılar?.. İslâm’dan kazandılar. Yâni, herkes sanıyor ki: Cihad kavgadır, savaştır, kan dökülüyor... vs. Hayır! Müslüman cihad ile gittiği yere sulh götürüyor, hoşgörü götürüyor, edeb götürüyor, iman götürüyor, adâlet götürüyor... Oranın yerli ahâlisi memnun oluyor.

Meselâ, İstanbul’un fethinden önce, Bizans’ın içinde ahâli konuşmuş: “Yâhu ne yapalım, Avrupalılardan yardım mı isteyelim, kardinaler mi gelsin?..” filan diye konuşmuşlar. “Yook!” demişler.

Daha önce biliyorsunuz, Latinler Haçlı seferleri münasebetleriyle Anadolu'dan geçerken, Bizans'ı istila ettiler, İstanbul'u da elde ettiler, Ayasofya dahil her şeyi soydular. Yâni kilisedeki altın eşyaları bile, hazineleri bile aldılar, götürdüler..”

Onun için, Bizanslıların şöyle dediği tarih kitaplarına kaydedilmiştir:

“—Burada kardinal külahı görmektense, müslüman sarığını görmeyi tercih ederiz!”

Çünkü müslümanlar adaletli, çünkü müslümanlar iyi insanlar...

Çünkü müslümanlar ırza, namusa dokunmuyor...

Çünkü müslümanlar mala mülke dokunmuyor...

Çünkü müslümanlar insan hakları dediğimiz hakları ve hürriyetleri, asırlar boyu hakim oldukları yerlerde insanlara yaşatmışlar; lafla değil...

Bugün Avrupalı, Amerikalı, daha başka milletler bunu söylüyor ama; bir taraftan da, bizim kardeşlerimizin oradaki mevcudiyetine râzı olmuyor, evlerini yakıyor. Saldırı yapıyor, yaralıyor, öldürüyor... Veyahut İslâm'ı engelleyici çeşitli uygulamalar yapıyor... Veyahut Sırplar Boşnakları kessin diye, yeşil ışık yakıyor. İslâm ülkelerinden oraya yardım ulaşmasın diye, NATO'yu oraya bekçi olarak gönderiyor. Ondan sonra, Sırplara da, “Kes bunları kesebildiğin kadar!” diye yeşil ışık yakıyor. Bunlar entrika, yâni merhametsizlik...

Sonra, Sırp papaz veya Yunanlı papaz... Sırp papaz çıktığı zaman kürsüye, “Kesin bu müslümanları!” diye vaaz veriyor. Bütün düşmanlıkların kaynağı kilisedeki din adamlarının verdikleri vaazlar... Yoksa, ahali belki sevecek birbirini onlar olmasa. Ama, “Müslümanların kanını içmek sevaptır.” diyorlar. “İçmeden ölmeyin!” diyorlar.

Almanya’dan bir keskin nişancı, Bosna-Hersek savaşlarına gitmiş, Sırp tarafına gitmiş. Alman televizyonunda röportaj yapmış ondan sonra... Demiş ki:

“—Ben Sırp tarafına gittim. Orada keskin nişancılığımınla Boşnaklara nişan aldım, şu kadar Boşnak öldürdüm. Müslüman öldürmek benim için bir zevktir!” demiş.

Bunu Almanya’daki arkadaşlarımız televizyonda dinlemişler. Televizyon da bunu neşrediyor. Yâni Türkiye’de neşretmez. Bizde bir nezâket vardır, zarafet vardır. Biz öyle bir şeyi söylemeyiz de, bunu neşretmeyiz de... Ama onların özü başka, sözü başka; yaparlar.

Bizimkiler sözünü söylemez. Yaptığı hayrı Allah bilsin diyemütevazı, başını önüne eğer, yaptığı hayrı saklar. İsmi saklar, kendini belli etmez ama, hayır sahibidir.

Onun için, gittiği yere huzur götürmüştür, mutluluk götürmüştür. Ayrıldığı yer karışmıştır, hâlâ huzura erememiştir. Osmanlı’nın terk ettiği yerlerin hepsinde bugün anarşi vardır, huzursuzluk vardır, çatışma vardır, çekişme

vardır. Balkanlar öyledir, Orta Doğu öyledir, Kuzey Afrika öyledir... Ahâliler mutlu değildir. Müslüman ahâli bile mutlu değildir, baskı altındadır.

Onun için, İslâm'ın anlayışını iyi bilmek lâzım! Müslümanın zihniyetini iyi anlamak lâzım!..

c. Cihad Kadar Sevaplı Ameller

Bunu gösteren bir hadis-i şerifi daha zikrederek bugünkü sohbetimi, böyle hani rüzgarın esişiyle bu noktaya kadar geldik; tamamlamak istiyorum. Beyhakî'den bir hadis-i şerif nakletmek istiyorum. Buyuruyor ki Peygamber Efendimiz:⁵

يَقْرُبُ مِنَ الْجِهَادِ طِيبُ الْكَلَامِ وَإِدَامَةُ الصِّيَامِ
وَالْحَجُّ كُلِّ عَامٍ وَلَا يَقْرُبُ مِنْهُ شَيْءٌ بَعْدُ

(هـ.ب. عن رجل من الصحابة)

RE. 513/5 (*Yakrubu mine'l-cihâd: Tîbü'l- kelâm, ve idâmetü's- sıyâm, ve'l-haccü külle âm; ve lâ yakrubu minhu şey'ün ba'd.*)

Efendimiz'in bu sözü birçok bakımdan dinleyicilerimi, seyircileri ilgilendirecek. Not alsınlar!.. Diyor ki Peygamber Efendimiz:

⁵ Saîd ibn-i Mansûr, *Sünen*, c.II, s.125, no:2321; Beyhakî, *Şuabü'l-İman*, c.III, s.404, no:3894; İbn-i Esîr, *Üsdü'l-Gâbe*, c.I, s.1290; Ebû Nuaym, *Ma'rifetü's- Sahâbe*, c.XXI, s.421, no:6559; sahabeden bir zât'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.IV, s.533, no:10676; *Câmiü'l-Ehâdis*, c.XXIV, s.182, no:26934.

(*Yakrubu mine'l-cihâd*) “Cihada yakın gelir, cihad kadar sevaplıdır, önemlidir.” Nedir?..

1. (*Tîbü'l-keîâm*) “Hoş söz söylemek, yâni tatlı söz söylemek, tatlı konuşmak cihad gibi güzeldir.”

Bakın İslâm bir taraftan dinin savunulması, inancın yerleştirilmesi, inancın kâfir kavimlerin içine götürülmesi bakımından cihadı bir vazife olarak söylüyor ama, dengelere bakın!.. (*Tîbü'l-keîâm*), yâni hoş konuşmak, tatlı konuşmak cihada yakın bir sevaplı iş... Onun için, Yunus Emre söz sultanıdır. Onun için, Mevlânâ Celâleddin-i Rûmî söz sultanıdır. Onun için, Eşrefoğlu Rûmî söz sultanıdır, şairdir, edibdir. Onun için, İbrâhim Hakkı Erzurûmî şairdir, edibdir. Onun için, İsmâil Hakkı Bursevî şairdir, edibdir.

Yâni mutasavvıfları alın; hakîkî yâni İhlâslı, gerçek dindarları, gösteriş dindarı değil de yâni yarım yamalak dindar değil de, hakikaten dindar olan, erbâb-ı tasavvufu, tarikat erbabını alın, tarihten alın... Şimdi bugün spekülâtif konuşmalar oluyor. Spekülâtif demeyelim de hani demagoji de demeyelim, onların karşılığı, Türkçe’de bunların da bir karşılığı yok, safsata, böyle mugalata filan yapılıyor. Eğriler doğru gösterilmeye, doğrular da eğri gösterilmeye çalışılıyor.

Onları bir tarafa bırakalım ama, tarihe baktığımız zaman bütün mutasavvıfların ârif ve zarif insanlar olduğunu görürüz. Edib insanlar, şair insanlar, duygulu insanlar olduğunu görürüz.

Özel hayatlarını incelediğimiz zaman herkese hayır yapan, hayrât ü hasenât yapmış insan olduğunu görürüz. Cami yaptırmıştır, çeşme yaptırmıştır, tüneli imaretmiştir, yol yaptırmıştır, köprü yaptırmıştır, imaret bırakmıştır, vakıflar bırakmıştır... Çünkü Allah'tan korkuyor. Allah'ın rızasını kazanmak için her şeyi bilen, allâmü'l-kulûb olan, gönülleri bilen, gönüllerde geçen, gizil niyetleri bilen Allah kendisini sevsin diye ihlâsla yaptığı her işi yapmıştır. Onun için, (*tıybu'l-kelâm*) yâni hoş, güzel söz söyleyip karşı tarafın gönlünü almak cihada yakın, güzel, sevaplı bir iş. Böyle olmaya çalışalım aziz ve muhterem kardeşlerim!..

2. (*Ve idâmetü's-sıyâm*) “Cihada yakın olan şeylerin ikincisi; oruca devam etmek...” Şimdi oruca Ramazan'dan hepimiz âşinâyız, biliyoruz, oruç tutuyoruz Ramazan'da. Çok da tatlı oluyor, on bir ayın sultanı oluyor. Gecesi, gündüzü bir hoşça geçiyor ki, bir dahaki sene Ramazan gelinceye kadar hasretle bekliyoruz. Geldi mi, “Hoş geldin yâ şehri gufrân!..” diye davullarla, zurnalarla karşılanıyor. Uğurlanırken de, “Elvedâ yâ şehri gufrân, elvedâ!..” diye göz yaşlarıyla uğurluyoruz.

Ama tabii, Ramazan'ın dışında da oruç var. Yâni oruç insanın midesini boşaltıyor, behîmî duygularını frenlettiriyor; kalbini çalıştırıyor, kalbini nurlandırıyor, gönlünü feyizlendiriyor. Açlık olduğu zaman fikir geliyor, hikmet geliyor, merhamet geliyor, çeşitli güzel duygular yerleşiyor. Acıma duygusu geliyor, rikkat geliyor, incelik, zarafet geliyor, her şey geliyor.

Onun için, oruç da çok önemli bir ibadet ve ona devam etmek lâzım!..

Orucun yâni farz olmayan orucun en kıymetlileri hangileri?.. Her hafta pazartesi perşembe günü oruç tutardı Peygamber Efendimiz. Ne güzel. Sonra Arabî ayların yâni Kamerî demek istiyorum, kamere göre olan ayların başında, ortasında, sonunda oruç tutardı, tavsiye buyururdu. Ortasında tam böyle mehtaplı gecelerin olduğu ertesi günlerde, gündüzlerde eyyâm-ı bîz denilen günlerde oruç tutardı 13'ü, 14'ü, 15'inde.

Yâni orucun böyle çeşitli şekilleri var. İşte bu Zilhicce ayının ilk on gününde oruç tutmak çok sevap diye söylemişim; inşâallah tutmuşsunuzdur:⁶

⁶ İbn-i Mâce, *Sünen*, c.I, s.551, no:1731; Taberânî, *Mu'cemü'l-Kebîr*, c.XIX, s.4, no:6; Katâde ibn-i Nu'man RA'dan.

Abd ibn-i Humejd, c.I, s.299, no:967; İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimâşk*, c.XXXIII, s.230; Ebû Saîd el-Hudrî RA'dan.

İbn-i Hacer, *el-Emâlî*, c.I, s.141; Abdullah ibn-i Ömer RA'dan.

Taberânî, *Mu'cemü'l-Kebîr*, c.VI, s.179, no:5923; Ebû Ya'lâ, *Müsned*, c.XIII, s.460, no:7548; İbn-i Ebî Şeybe, *Musannef*, c.I, s.112, no:105; Abd ibn-i Humejd, *Müsned*, c.I, s.170, no:464; Taberî, *Tehzîbü'l-Âsâr*, c.II, s.38, no:847; Sehl ibn-i Sa'd RA'dan.

Beyhakî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.IV, s.300, no:8259; Ebû Katâde RA'dan.

Mecmau'z-Zevâid, c.III, s.436, no:5142; *Kenzü'l-Ummâl*, c.V, s.115, no:12086;

Câmiü'l-Ehâdîs, c.XX, s.467, no:22634.

مَنْ صَامَ يَوْمَ عَرَفَةَ غَفَرَ اللَّهُ لَهُ

سَنَتَيْنِ سَنَةً أَمَامَهُ وَسَنَةً خَلْفَهُ

(د. طب. عن قتادة؛ عبد بن حميد، كر. عن أبي سعيد)

RE. 426/1 (*Men sàme yevme arafate gafera'llàhe lehû seneteyn*) “Arafe gününde bir kimse oruç tutarsa, Allah onun iki senelik günahını affeder. (*Seneten emânehû*) Bir geçmiş senenin günahlarını affeder, (*ve seneten halfehû*) bir de gelecek senenin günahlarını affeder.” diye hatırlatmıştım size, sevap kazanın diye. İnşâallah o sevapları kanmışsınızdır.

Demek ki, cihada yakın gelen Allah'ın sevdiği ibadetlerden birisi hoşça konuşmak, tatlı söz etmek; birisi oruca devam etmek...

3. (*Ve'l-haccükülleâm*) “Her sene hacetmek...”

Şimdi tabii, bizim Türkiye’de bazı çok akıllı kardeşler var, Allah akıllarını sâlim akıl eylesin, akl-ı selîm sahibi eylesin...

“—Efendim ne lüzum var her sene hacca gitmeye? Niye gidiyoruz? Niye Arab’a para yediriyoruz?..” filan diyorlar.

Sen oraları muhafaza etseydin de, Arab'ın olmasaydı, senin olsaydı... İlk sözüm benim o oluyor. Yâni ne diye ülkeni iyi savunmadın da parçalattırdın emperyalizme?..

Osmanlı'nın son devrinin tarihini okuyoruz, perişan oluyoruz. Yâni her okuduğumuzda yüreğimiz parça parça oluyor. Kendi içimizde

tefrika çıkmış. Yok İttihat ve Terakki çıkmış, yok Mithat Paşa'sı, Namık Kemal'i bilmem nesi... Hürriyet âşıkları filan ama sonuçta ülkeyi parçalamışlar. Sonuç itibariyle darmadağın dağılmış ülke... Koca koca ülkeler elimizden kopmuş. Balkanlar gitmiş, Ege'deki adalar gitmiş, Mısır gitmiş, Kuzey Afrika gitmiş, Ortadoğu gitmiş...

E hani ne oldu bu kavgaların sonunda?.. Yorgan gitti, kavga bitti. Yâni emperyalizmin oyununa düştünüz, ilk önce kabahat sizin... Yâni şimdi tabii kabahat bu muhatapların değil de, bunların zihniyetinde olan bunların babalarının, dedelerinin kabahati tabii.

İkincisi: Bak hadis-i şerifte Peygamber Efendimiz diyor ki: “—Her sene hacca gitti mi, o da cihada yakın...”

Tabii hac deyince, ille Türkiye'yi düşünmemek lâzım! Ürdün var, Mısır var, Irak var, Kuveyt var, İran var, Horasan var, Afrika var... Yâni İslâm cihan şumûl bir din. Yâni sadece bir halkın o günlük, o yıllık menfaatlerine göre söz söylemiyor ki... Her sene mümkünse hacca gitsin müslüman, sevabı çok. Gidebilirse gider. Ama gidemezse, ayrı... Ömürde bir defa gitti mi yeter de, fakat her sene hacca gitmeyi Peygamber Efendimiz SAS. hadis-i şerifinde tavsiye ediyor. Şimdi ben bu arada, araya bir tatlı söz sokuşturayım:

“—Şimdi mosmor oldunuz mu, ey böyle her zaman hacca gitmeyi tenkit eden kişiler?” diye söyleyebilirsiniz.

Bak Peygamber Efendimiz tavsiye buyuruyor, sevabı çok. (*Ve lâ yakrubu minhu şey'un ba'd*) “Bunlardan başka bir şey de artık cihada yaklaşamaz.” diyor. Demek ki Peygamber SAS Efendimiz’in saydığı üç şey çok önemli... “Tamam bu kadarı, bunlar yeter, bunları yapın, başkası olmaz.” diyor.

Hac, oruç ve tatlı söz... Bunlar da cihad gibi önemli şeyler oluyor. Tabii tatlı söz dalkavukluk demek değildir aziz ve sevgili kardeşlerim, onu da hemen söyleyeyim. Kimisi böyle tatlı sözü içinden gelmediği halde, yâni hakikaten öyle düşünmediği halde tatlı sözler söylemek sanıyor. Hayır, öyle değil. Yâni Peygamber Efendimiz SAS:

“—Acı da olsa hak sözü söyleyin!” buyuruyor.

Yâni hak sözü söylemek *tîbü'l-keîâm*dır, doğru söz odur. Diyelim ki birisi çocukları arasında ayırım yapıyor; birisine çok mal veriyor, mülk veriyor da, ötesinden kaçırıyor. Ha ona *tîbü'l-keîâm* nedir? Hoşça konuşmak değil, “Sen bu adaletsizliği yapma!” demektir. Yoksa iyi yaptın, mâşâallah filan diye, hani böyle dalkavukluk yapmak, yağcılık yapmak demek değil. Onu da bu arada kesin olarak söyleyelim!..

Hakkı söylemek ama, hakkı münasib bir üslupla söylemek lâzım!.. Zarif bir tarzda, güzel bir tarzda söylemek lâzım, aziz ve sevgili kardeşlerim! Hatta şimdi cihad sözü de geçti sohbetimiz içinde...

أَفْضَلُ الْجِهَادِ كَلِمَةٌ حَقٌّ عِنْدَ سُلْطَانٍ جَائِرٍ

د. ه. عن أبي سعيد؛ حم. ه. طب. عن أي أمامة؛ ن. عن سمرة؛ حم. ن. هب. ض. عن طارق مرسل

RE. 76/11 (*Efdalü'l-cihâd, kelimetü hakkın inde sultânin câir.*)⁷ “Cihadın en üstünü, zâlim hükümdarın karşısında hak sözü söylemektir!” diyor Peygamber Efendimiz.

Demek ki idare, hükümet, hükümdar, padişah, her neyse, yâni birisi haksız bir şey yapıyorsa, onun karşısında:

⁷ Ebû Dâvud, *Sünen*, c.II, s.527, no:4344; Tirmizî, *Sünen*, c.IV, s.471, no:2174; İbn-i Mâce, *Sünen*, c.II, s.1329, no:4011; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.III, s.19, no:11159; Hâkim, *Müstedrek*, c.IV, s.551, no:8543; Ebû Ya'lâ, *Müsned*, c.II, s.352, no:1101; Hâmidî, *Müsned*, c.2, s.331, no:752; Kudâî, *Müsnedü's-Şihâb*, c.II, s.247, no:1286; Deylemî, *Müsnedü'l-Firdevs*, c.I, s.358, no:1448; İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimâşk*, c.XXXIII, s.305; Ebû Saîd el-Hudrî RA'dan.

İbn-i Mâce, *Sünen*, c.II, s.1330, no:4012; Taberânî, *Mu'cemü'l-Kebîr*, c.VIII, s.282, no:8081; Taberânî, *Mu'cemü'l-Evsat*, c.II, s.166, no:1596; Beyhakî, *Şuabü'l-İman*, c.VI, s.93, no:7581; Kudâî, *Müsnedü's-Şihâb*, c.II, s.248, no:1288; İbnü'l-Ca'd, *Müsned*, c.I, s.480, no:3326; Begavî, *Şerhü's-Sünneh*, c.V, s.176; Rûyânî, *Müsned*, c.III, s.337, no:1161; İbn-i Adiy, *Kâmil fi'd-Duafâ*, c.VI, s.370; Ebû Ümâme RA'dan.

Neseî, *Sünen*, c.VII, s.161, no:4209; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.IV, s.314, no:18850; Neseî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.IV, s.435, no:7834; Ziyâü'l-Makdîsî, *el-Ehâdîsü'l-Muhtâre*, c.III, s.230, no:123; ed-Dûlâbî, *el-Künâ ve'l-Esmâ'*, c.I, s.238, no:427; İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimâşk*, c.XXIV, s.421, no:2939; Târik ibn-i Şihab Rh.A'ten.

Kenzü'l-Ummâl, c.III, s.64, no:5511 ve c.XV, s.923, no:43588; *Keşfü'l-Hafâ*, c.I, s.172, no:457; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.V, s.198, no:3981.

“—Bu haksızlıktır. İşin doğrusu budur, hakkaniyet budur, insan hakları budur, kanun budur. Öyle yaparsanız, zulüm olur.” diye hakkı söylemek lâzım!

Zalimin zulmünü engellemek lâzım! Neron’un yaptığı gibi esirleri aslanın önüne atarken, ötekilerin de onu keyifle, futbol maçı seyreder gibi seyretmemesi lâzım!..

Yâni, bakın şu Avrupalıların sporlarına!.. Eskiden aslanlara parçalattırıyorlarmış veya esirlere silah verip birbirlerini öldürtmecesine dövuştürüyorlarmış. Şimdi de İspanya’da boğayı öldürüyorlar. Yazık değil mi hayvana?.. Koşturuyorlar, koşturuyorlar, şişliyorlar orasından, burasından... Ondan sonra, “Oley, oley!..” diye bağıyorlar. Yâni, böyle zevk mi olur?..

Benim sevmediğim sporlardan birisi boğa güreşi, bir tanesi de boks... Burnuna vuruyor, burnunun direği kırılıyor; kafasına vuruyor, kafası sarsılıyor... Parkinson hastalığına tutuluyor, bilmem şöyle oluyor, böyle oluyor... Böyle spor mu olur?.. Yâni şöyle faydalı bir şey olması lâzım, sonucunun güzel olması lâzım!..

Aziz ve sevgili kardeşlerim! Tatlı konuşmak dalkavukluk demek değil, hakkı söylemektir. Hakkı hoşça söylemektir. Bu arada tabii, şunu da hatırlatmak istiyorum: İslâm’ı sevenler var, sevmeyenler var... Şimdi burada dergiler aldım, inşâallah o dergilerdeki makaleleri Türkiye’ye döndüğüm zaman, tercüme ederek oradaki en yeni bilgileri kardeşlerime aktaracağım.

Amerika’da bir profesör, strateji uzmanı, yâni eski idareye yakın, şimdiki idareye yakın bir kişi demiş ki:

“—Bu müslümanların kökten dincisi ile mutedili arasında fark yoktur, hepsi aynıdır; yâni hepsi düşmandır.”

Haaa, demek ki, kökten dinci lafı hikâyeymiş, paravanaymış, aldatmacaymış. Ecevit’in “Barış Harekâtı” deyip de Kıbrıs’a çıkartma yaptığı gibi, laftan ibaretmiş kökten dincisi... Adamların düşmanlığı İslâm’a; mutediline de düşman.... Bunu delilleriyle, kitapla inşâallah göstereceğim.

Şimdi yurtdışında İslâm’a düşman olanlar var! Yurt içinde de bazı İslâm düşmanları var... Gazeteler yazıyor, muhalif partilerden, oradan, buradan, askerlerden sözler duyuyoruz. Ha burada şu da ortaya çıkıyor, aziz ve muhterem kardeşlerim:

“—Peygamber SAS Efendimiz bu devirde yaşasaydı, ne yapardı?..”

Sanıyorum, bunu düşünmemiz lâzım! Tatlı tatlı hakkımızı bilmeyenlere anlatmamız lâzım! Yâhu, siz İslâm’ı kötülüyorsunuz. Bak İslâm şöyledir, yanlış tanıtıyorsunuz. Kendi kendinize ters propagandalarla çarpık gösteriyorsunuz. İşin doğrusu budur.” filan diye, tatlı tatlı İslâm’ı bilmeyenlere anlatmak lâzım! Özellikle Türkiye’de İslâm’ı anlatmaya çalışmak lâzım!..

Şimdi benim buseyahatlerimde yine karşılaştığım çeşitli kimseler oluyor. Bir arkadaşşıma gidiyorum, evinde misafir ediyor, konu komşusu

da geliyor. Biz de onunla muhatap oluyoruz. Böylece, o bizim arkadaşla samimi olduğu için, biz de çeşitli kimselerden insanlarla samimiyet kuruyoruz, konuşuyoruz. Beni sakallı görünce, o tabii İslâm hakkında bir şey söylüyor; yanlış... Bir kanaatini ortaya atıyor; yanlış... Yâni İslâm hakkındaki görüşleri, düşünceleri, duyguları, hepsi yanlış... Bu neyi gösteriyor?.. Bizim gerektiği kadar tatlı dille, güleç yüzle İslâm'ı iyi anlatamadığımızı gösteriyor.

Bizim de İslâm'ı anlatmak için var gücümüzle çalışmamız lâzım!.. Herkes akrabasından, yakınlarından, etrafına baksın; etrafındaki insanlara İslâm'ı tatlı dille, güzel bir şekilde anlatmaya çalışsın!.. Gönül kazanmağa çalışsın!.. Çünkü en kıymetli, en sevaplı işlerden birisi de bu...

Aziz ve sevgili seyirciler ve dinleyiciler,
es-selâmü aleyküm ve rahmetu'llâhi ve berekâtühû!

Cumanız mübarek olsun!..

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

25. 04. 1997 - Medine

[Bütün CUMA SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

